

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris),
appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 08/44986, 08/44987 en 08/44988 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats (hierna: de
voorzieningenrechter), van 6 januari 2009 in de gedingen tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 december 2008 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 januari 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft, voor zover thans van belang, de voorzieningenrechter het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 januari 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Op het hoger beroep zijn de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), het Vreemdelingenbesluit 2000 en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 van toepassing, zoals die luiden tot 1 juli 2010.

2.2. Hetgeen als eerste grief is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.3. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, aanhef en onder e, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn) onder de reikwijdte van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 valt, omdat de bescherming die artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn biedt materieel niet verder gaat dan de bescherming die wordt geboden door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, zoals uitgelegd in de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Voorts betoogt de staatssecretaris, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft

overwogen dat hij geen juiste toets heeft aangelegd bij de beoordeling of de vreemdeling een geslaagd beroep kan doen op artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn en daarmee op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Hij voert hiertoe aan dat de voorzieningenrechter niet heeft onderkend dat de vreemdeling reeds geen geslaagd beroep kan doen op die bepalingen, omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

2.3.1. De vreemdeling heeft steeds volhard in zijn verklaringen dat hij is, afkomstig uit Sri Lanka. De staatssecretaris heeft deze verklaringen over de hem identificerende gegevens niet uitdrukkelijk bestreden; hij is er bij de beoordeling van de aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen ook van uitgegaan dat hij is, afkomstig uit Sri Lanka.

2.3.2. De rechtsvragen die in de grief worden opgeworpen, heeft de Afdeling reeds beantwoord in haar uitspraak van 9 april 2010 in zaak nr. 200807306/1/V2; www.raadvanstate.nl. Uit deze uitspraak volgt dat het eerste deel van de grief slaagt en het tweede deel, nu de staatssecretaris ook in dit geval de verklaring van de vreemdeling over de hem identificerende gegevens niet uitdrukkelijk heeft bestreden, faalt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen. Daarbij dient de rechtbank, zoals volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 3 december 2001 in zaak nr. 200105129/1, JV 2002/13), alvorens te beslissen op het beroep van de vreemdeling op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, eerst te beslissen op hetgeen de vreemdeling terzake van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 heeft aangevoerd.

2.5. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 6 januari 2009 in zaak nr. 08/44986;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. C.H.M. van Altena, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

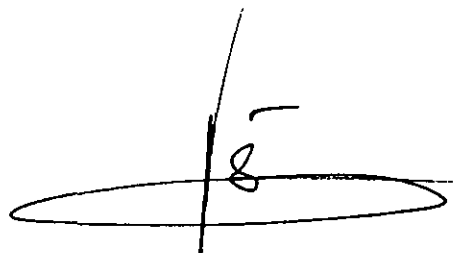
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 juli 2010

418-657.

Verzonden: 22 juli 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a horizontal loop at the bottom, with a small flourish to the right.

mr. H.H.C. Visser

02112.10.1362

0238883701

11

uitspraak

IND lokatie:	
Dossiernr:	
Ulad ontvangstdatum:	
Briefnr:	
IND ontvangst datum:	06 JAN 2009
Registratie in naam mdw:	Jansen
INDIS datum:	6/1/09
Unit:	110
Invoer naam mdw:	
controle datum:	
Unit:	

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)

AWB 08/44986 (beroep)

AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 6 januari 2009

in de zaak van:

geboren op van Sri Lankaanse nationaliteit, verblijvende in het Uitzetcentrum te Schiphol, verzoeker, gemachtigde, tevens raadsman: mr. U. Koopmans, advocaat te Haarlem,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde: mr. R. van Steijn, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 18 december 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 23 december 2008 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 23 december 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 23 december 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 18 december 2008 aan verzoeker op grond van artikel 13 juncto artikel 5 Verordening (EG) 562/2006 (Schengengrenscodex) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 23 december 2008 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

0238883701

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/44986 (beroep)
 AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

2

1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 30 december 2008. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker is afkomstig uit Sri Lanka en behoort tot de Tamil-bevolkingsgroep. Verzoeker woonde dicht bij het Srilankaanse militaire kamp en op 26 oktober 2008 zijn er militairen naar zijn huis gekomen. Verzoeker en zijn vader zijn hierbij gearresteerd. De militairen hebben verzoekers huis doorzocht en daarbij hebben zij bommen gevonden die door leden van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) in verzoekers huis waren verstopt. Verzoeker is hierover verhoord, waarbij hij ook is geslagen. Vervolgens is verzoeker vrijgelaten onder de voorwaarde dat hij zich dagelijks zou melden. Bij thuiskomst is verzoeker ondervraagd door een drietal personen in burgerkleding, verzoeker vermoedt dat dit leden van de LTTE waren. Zij hebben verzoeker gevraagd of hij informatie over de bommen aan de militairen heeft gegeven. Op 5 november 2008 is verzoeker wederom meegenomen en ondervraagd door leden van de LTTE. Vervolgens is hij weer vrijgelaten. Op 7 november 2008 is verzoeker door militairen opgepakt, naar het militaire kamp gebracht, mishandeld en weer vrijgelaten. Op 8 november 2008 is een vriend van verzoeker doodgeschoten. Dit is voor verzoeker aanleiding geweest zijn land van herkomst op 10 november 2008 te verlaten.
- 2.6 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.7 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/44986 (beroep)
 AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

3

aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.

- 2.8 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiël mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.9 Verweerder heeft in C14/3 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen: *"Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*
- 2.10 Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw. Verzoeker heeft toerekenbaar geen documenten ter onderbouwing van zijn nationaliteit, identiteit dan wel reisroute overgelegd. Voorts heeft verweerder de door verzoeker afgelegde verklaringen ongeloofwaardig geacht.
- 2.11 In beroep heeft verzoeker hier tegen het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. Het advies van de Gemeentelijke Geneeskundige Dienst (GGD) van 20 december 2008 kan niet dienen ter rechtvaardiging van het aan verzoeker tegen kunnen werpen van inconsistenties op hoofdlijnen van het asiëlrelaas, nu dit advies zich slechts uitlaat over het kunnen horen van verzoeker omtrent zijn asiëlmotieven van zijn asiëlrelaas. De tegenwerping van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw ontbeert voorts een voldoende draagkrachtige motivering. De stelling van verweerder dat het relaas positieve overtuigingskracht mist, is eveneens onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd. Verder heeft verweerder de in de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 17 juli 2008 (NA vs. UK; NAV 2008/27) geschetste zorgvuldigheid niet in acht genomen. Er is in het geval van verzoeker voldoende reden om aan te nemen dat zijn terugkeer in strijd is met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot heeft verweerder onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen erkenning onderdanen derde landen en staatlozen als vluchteling of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Definitierichtlijn) verworpen.

0238883701

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/44986 (beroep)
 AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

4

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.12 Verzoeker heeft allereerst aangevoerd dat het advies van de GGD van 20 december 2008 niet kan dienen ter rechtvaardiging van het aan verzoeker tegen kunnen werpen van inconsistenties op hoofdlijnen van het asielrelaas, nu dit advies zich slechts uitlaat over het kunnen horen van verzoeker omtrent zijn asielmotieven, hetgeen iets anders is dan dat verzoeker in staat is om vragen over de relevante bijzonderheden van zijn relaas gedetailleerd te beantwoorden in chronologisch volgorde.
- 2.13 Verweerder heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat uit het GGD-advies blijkt dat verzoeker gehoord kon worden. De gehoorambtenaar heeft volgens IND-werkinstructie nr. 2008/6 gehandeld door een advies aan de GGD-arts te vragen. Het is vervolgens aan de gehoorambtenaar om te beoordelen of het gehoor op zorgvuldige wijze plaats kan vinden, hetgeen het geval was.
- 2.14 Uit het dossier komt het volgende naar voren.
 In de correcties en aanvullingen van 20 december 2008 heeft de toenmalige gemachtigde van verzoeker, mr. P.A. Blaas, aangegeven dat verzoeker een aangeslagen en enigszins terneergeslagen indruk maakt, dat hij zich niet goed lijkt te kunnen concentreren en dat hij op vragen vaak spontaan informatie geeft over de hem overkomen problemen, hetgeen waarschijnlijk een gevolg is van het verzoeker overkomen trauma. Verzoeker geeft aan dat hij op grond hiervan moeite heeft met het geven van concrete informatie over de data waarop de gebeurtenissen elkaar hebben opgevolgd.
 Tijdens het nader gehoor, gehouden op 20 december 2008, heeft de gehoorambtenaar aanleiding gezien de GGD om advies te vragen. In dit advies heeft de GGD-arts het volgende geconcludeerd: "Gelet op diens medische situatie kan betrokkene wel worden gehoord omtrent zijn/haar asielmotieven. De medische situatie staat niet in de weg aan het afleggen van coherente verklaringen en/of betrokkene beseft wel dat zijn/haar verklaringen worden betrokken bij de beoordeling van de asielaanvraag." Voorts heeft de GGD-arts geconcludeerd dat "Indien langer verblijf (> 1 week); consult psycholoog".
 Op 22 december 2008 is verzoeker aangemeld bij het Meldpunt Asielzoekers met Psychische Problemen (MAPP).
- 2.15 De voorzieningenrechter stelt voorop, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 9 juni 2008 (200708173/1, LJN BD4766) dat volgens verweerder de beoordeling van de GGD-arts er niet op is gericht om te beoordelen of en in hoeverre een vreemdeling vanwege zijn psychische toestand in staat moet worden geacht om tijdens dat gehoor coherente en consistente verklaringen af te leggen, maar slechts om te beoordelen of de vreemdeling op psychische gronden in staat is om te worden gehoord.
 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder in het onderhavige geval, gelet op het oordeel van de GGD-arts, het nader gehoor van verzoeker kunnen voortzetten. Daarbij gaat de voorzieningenrechter er van uit dat in het oordeel van de GGD-arts over verzoekers geschiktheid om "omtrent zijn asielmotieven" te worden gehoord besloten ligt dat verzoeker ook in staat wordt geacht vragen, verband houdende met zijn asielmotieven, te beantwoorden.
- 2.16 Het vorenstaande laat onverlet dat, gezien de hierboven vermelde feiten, bij verzoeker sprake is van (enige) psychische problematiek, welke aanleiding is geweest hem voor

0238883701

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/44986 (beroep)
 AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

onderzoek aan te melden bij het MAPP. Verzoeker is evenwel nog niet door het MAPP onderzocht. Gelet op de mededeling van de gemachtigde van verweerder ter zitting, dat het MAPP in verband met de feestdagen tot begin januari 2009 gesloten is, is het uiterlijk ter zitting nog niet beschikbaar zijn van een MAPP-rapport niet aan enig handelen of nalaten van verzoeker te wijten. Verzoeker zou derhalve in de gelegenheid gesteld moeten worden om zijn stellingen met een onderzoeksrapport van het MAPP in beroep te onderbouwen. Hoewel hiermee aanleiding bestaat voor toewijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening, zal de voorzieningenrechter daar van afzien, omdat het bestreden besluit, gelet op het navolgende, geen stand kan houden en het beroep daarom gegrond verklaard zal worden.

- 2.17 Ten aanzien van het beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt.
- 2.18 Volgens artikel 2, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn wordt onder "persoon die voor de subsidiaire-beschermingsstatus in aanmerking komt" verstaan: een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, eerste en tweede lid, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.
- 2.19 Volgens artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Van ernstige schade bestaande uit ernstige en individuele bedreiging, als vorenbedoeld, kan slechts sprake zijn, indien zich in het land van herkomst van de vreemdeling willekeurig geweld voordoet in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Of de vreemdeling onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt en ten aanzien van hem in zoverre sprake kan zijn van een relevante wijziging van het recht, hangt daarom af van de vraag of de door hem gestelde schade is terug te voeren op het bestaan van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
- 2.20 Verweerder heeft ter zitting het in het bestreden besluit ingenomen standpunt dat in Sri Lanka geen sprake is van een binnenlands gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, niet langer gehandhaafd. Zoals recentelijk door verweerder ten overstaan van de Afdeling is betoogd, doet zich zodanig conflict in Sri Lanka voor. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat een inhoudelijke beoordeling van het verzoek om bescherming op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn niet nodig is omdat de bescherming die dit artikel beoogt te bieden inhoudelijk geen andere bescherming behelst dan die in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw is geregeld. Voorts stelt verweerder dat het uitgangspunt is dat sprake moet zijn van een geloofwaardig asielaanvraag, hetgeen in de onderhavige zaak niet het geval is.
- 2.21 In navolging van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond, in de uitspraak van 21 november 2008 (AWB 08/30228), is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zijn standpunt, dat verzoeker aan het bepaalde in artikel 15, aanhef en

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)
 AWB 08/44986 (beroep)
 AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

6

onder c, van de Definitierichtlijn geen aanspraak kan maken, op bescherming op basis van de hierboven gegeven overwegingen ongenoegzaam heeft gemotiveerd. Daartoe acht de voorzieningenrechter van belang dat de bij de verwijzingsuitspraak van de Afdeling van 12 oktober 2007 (LJN: BB5841) gestelde prejudiciële vragen nu juist betrekking hebben op de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn aldus dient te worden uitgelegd dat die bepaling uitsluitend bescherming biedt in een situatie waarop ook artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd in de jurisprudentie van het EHRM, betrekking heeft, of in vergelijking met artikel 3 EVRM een aanvullende of andere bescherming biedt, welke laatste uitleg blijkens rechtsoverweging 2.8.5 van genoemde uitspraak door de Afdeling eveneens mogelijk wordt geacht. Ook het subsidiaire standpunt ontbeert een deugdelijke motivering. Uit rechtsoverweging 2.5 van de verwijzingsuitspraak van de Afdeling valt allereerst af te leiden dat de zaak die de Afdeling reden heeft gegeven om bedoelde vragen aan het Europese Hof van Justitie voor te leggen eveneens een ongeloofwaardig bevonden asielaas betrof. Verder ziet de voorzieningenrechter in de omstandigheid dat het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn het element ernstige en individuele bedreiging bevat geen reden om te oordelen dat een ongeloofwaardig relaas reeds aan verkrijging van bescherming op grond van dat artikel in de weg staat. Die ernstige en individuele bedreiging staat blijkens de bewoordingen van het artikel immers in causaal verband met willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter brengt dit met zich dat ook een ongeloofwaardig relaas binnen de reikwijdte van dit artikel kan vallen, indien dat ongeloofwaardig bevonden relaas niet in de weg staat aan een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een betrokkene als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in (een deel van) zijn land van herkomst. Het bestreden besluit ontbeert derhalve ook op dit punt een deugdelijke motivering.

- 2.22 Gelet op het voorgaande zal de voorzieningenrechter het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit wordt vernietigd wegens strijd met artikel 3:46 Awb.
- 2.23 De overige gronden behoeven derhalve geen bespreking meer.
- 2.24 Verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Daarbij zal verweerder de resultaten van het onderzoek door het MAPP dienen te betrekken.
- 2.25 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.26 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die verzoeker heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 322,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1).

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)
AWB 08/44986 (beroep)
AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

7

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.27 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.28 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen onoorloofd vertrek.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.29 In C12/2.2.2 Vc heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze bepaling vastgesteld. Als regel geldt dat geen (verdere) toepassing van artikel 6, eerste lid en tweede lid, Vw zal plaatsvinden indien er geen zicht meer is op de omstandigheid dat de vreemdeling na afloop van zijn procedure kan voldoen aan de vertrekplicht van artikel 5 Vw. Indien een beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag gegrond wordt verklaard zal verweerder bezien of dit aanleiding vormt de vrijheidsontnemende maatregel op te heffen.
- 2.30 Gesteld noch gebleken is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vw dan wel dat de voortdoring daarvan bij afweging van alle daarbij betrokken belangen reeds thans in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Nu het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag gegrond is verklaard zal verweerder zich, gelet op zijn hierboven vermelde beleidsregel, wel dienen te beraden over de verdere voortzetting van de vrijheidsontnemende maatregel.
- 2.31 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.32 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.33 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

0238883701

zaaknummers: AWB 08/44987 (voorlopige voorziening)

AWB 08/44986 (beroep)

AWB 08/44988 (vrijheidsontneming)

8

3. Beslissing

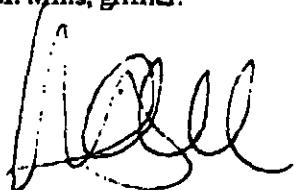
De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag;
- 3.4 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.5 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan verzoeker in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening en € 322,- in verband met het beroep.

De rechtbank:

- 3.6 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.7 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 6 januari 2009 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van J.M. Mills, griffier.

Afschrift verzonden op: - 6 JAN. 2009

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

afschrijft.
rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

13 JAN 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
appellant,
gemachtigde: mr. F. Boone,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Haarlem,
van 6 januari 2009,
met kenmerk AWB 08/44986
Inzake:

met kenmerk 0812.18.1362,
aan te duiden als verveerder,
gemachtigde: mr. U. Koopmans,
advocaat te Haarlem

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. R.A.B. van Steljn
070 7794172

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem, van 6 januari 2009, met kenmerk AWB 08/44986 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 23 december 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om binnen zes weken na de datum van verzending een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 18 december 2008 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 23 december 2008 heeft de Staatssecretaris van Justitie deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.16 op pagina's 4 en 5 van de bestreden uitspraak:

"(...) Gelet op de mededeling van gemachtigde van verweerder ter zitting, dat het MAPP in verband met de feestdagen tot begin januari 2009 gesloten is, is het uiterlijk ter zitting nog niet beschikbaar zijn van een MAPP-rapportage niet aan enig handelen of nalaten van verzoeker te wijten. Verzoeker zou derhalve in de gelegenheid gesteld moeten worden om zijn stellingen met een onderzoeksrapport van het MAPP in beroep te onderbouwen. Hoewel hiermee aanleiding bestaat voor toewijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening, zal de voorzieningenrechter daar van afzien, omdat het bestreden besluit, gelet op het navolgende, geen stand kan houden en het beroep daarom gegrond verklaard zal worden."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.21 op pagina's 5 en 6 van de bestreden uitspraak:

"In navolging van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond, in de uitspraak van 21 november 2008 (AWB 08/30228), is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder zijn standpunt, dat verzoeker aan het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn geen aanspraak kan maken, op bescherming op basis van de hierboven gegeven overwegingen ongenoegzaam heeft gemotiveerd. Daartoe acht de voorzieningenrechter van belang dat de bij de verwijzingsuitspraak van de Afdeling van 12 oktober 2007 (LJN: BR5841) gestelde prejudiciële vragen nu juist betrekking hebben op de vraag of artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn aldus dient te worden uitgelegd dat die bepaling uitsluitend bescherming biedt in een situatie waarop ook artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd in de jurisprudentie van het EHRM,

betrekking heeft, of in vergelijking met artikel met artikel 3 EVRM een aanvullende of andere bescherming biedt, welke laatste uitleg blijkens rechtsoverweging 2.8.5. van genoemde uitspraak door de Afdeling eveneens mogelijk wordt geacht. Ook het subsidiaire standpunt ontbeert een deugdelijke motivering. Uit rechtsoverweging 2.5. van de verwijzingsuitspraak van de Afdeling valt allereerst af te leiden dat de zaak die de Afdeling reden heeft gegeven om bedoelde vragen aan het Europese Hof van Justitie voor te leggen eveneens een ongeloofwaardig bevonden asielaas betrof. Verder ziet de voorzieningenrechter in de omstandigheid dat het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichdijn het element ernstige en individuele bedreiging bevat geen reden om te oordelen dat een ongeloofwaardig relaas reeds aan verkrijging van bescherming op grond van dat artikel in de weg staat. Die ernstige en individuele bedreiging staat blijkens de bewoordingen van het artikel immers in causaal verband met willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter brengt dit met zich dat ook een ongeloofwaardig relaas binnen de reikwijdte van dit artikel kan vallen, indien dat ongeloofwaardig bevonden relaas niet in de weg staat aan een ernstige en individuele bedreiging van het leven of van de persoon van een betrokkene als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in (een deel van) zijn land van herkomst. Het bestreden besluit ontbeert derhalve ook op dit punt een deugdelijke motivering."

- 3.3 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten rechtsoverwegingen 2.22, 2.23, 2.24 en 2.26 op pagina 6. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

4 Toelichting op de grieven

Grief 1

- 4.1 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw ligt de bewijslast inzake het asielaas in beginsel bij de asielzoeker. De asielzoeker is voorts gehouden de waarheid te vertellen en volledig mee te werken aan de vaststelling van het feitencomplex. De toetsing van de geloofwaardigheid vindt plaats op grond van de verklaringen van de vreemdeling, zoals deze onder meer naar voren komen in de gehoren, en van vergelijking van het relaas met al datgene, wat bekend is over de situatie in het land van herkomst uit objectieve bronnen en wat eerder is onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere vreemdelingen in een vergelijkbare situatie.
- 4.2 De Staatssecretaris stelt voorop dat verweerder tijdens zijn gehoor een groot aantal vage en tegenstrijdige verklaringen op essentiële onderdelen van zijn relaas heeft afgelegd. Dit wordt door verweerder, in ieder geval voor een gedeelte van het relaas, niet betwist, zo blijkt uit punt 4 van de gronden van beroep. Hierbij dient te worden opgemerkt dat verweerder diverse malen in de gelegenheid is gesteld om te reageren op samenvattingen van zijn verklaringen. De Staatssecretaris leidt uit het verslag van het nader gehoor niet op voorhand af dat verweerder op grond van medische problemen niet in staat was om naar behoren te verklaren.
- 4.3 De Staatssecretaris heeft tijdens het nader gehoor, conform de werkwijze welke staat beschreven in werkinstructie nr. 2008/06 advies gevraagd aan een arts op het AC. Deze werkinstructie geeft er overigens geen blijk van dat de MAPP-rapportage dient te worden afgewacht voordat een beslissing kan worden genomen.

- 4.4 Zoals de Staatssecretaris ook in de beschikking van 23 december 2008 heeft overwogen, is door verweerder niet aangetoond dat zijn herhaaldelijke uitlatingen omtrent zijn gemoedstoestand tijdens het nader gehoor daadwerkelijk zijn toe te schrijven aan zijn onvermogen om ondanks zijn medische situatie coherent te verklaren. Uitgangspunt blijft dat ook in zaken als de onderhavige het aan de vreemdeling is om aannemelijk te maken dat een rechtsgrond voor verlening bestaat. Indien verweerder aan de hand van een medische verklaring zijn stelling dat hij niet in staat was coherent en consistent te verklaren had willen onderbouwen, had hij daar zelf tijdig zorg voor moeten dragen. In dit kader wijst de Staatssecretaris op het gegeven dat reeds op 20 december 2008 gewag wordt gemaakt van de medische situatie van verweerder, maar dat eerst op 22 december een afspraak met het MAPP is gemaakt door de rechtshulpverlening. De omstandigheid dat het MAPP eind december enige tijd gesloten is, betreft informatie welke bij de Staatssecretaris uit parallelle procedures bekend is. De omstandigheid dat verweerder niet op de hoogte is van dergelijke informatie, wijst er naar het oordeel van de Staatssecretaris ten meer op dat niet op voorhand gesteld kan worden dat het niet beschikbaar zijn van een MAPP-rapportage niet aan het handelen of nalaten van verweerder te wijten valt.
- 4.5 Voor zover de voorzieningenrechter gevolgd zou moeten worden in de overweging dat verweerder in de procedure onvoldoende gelegenheid heeft gehad om een MAPP-rapportage over te leggen, merkt de Staatssecretaris op dat niet enkel een MAPP-rapportage een onderbouwing kan vormen van de stelling dat een vreemdeling niet in staat is coherent en consistent te verklaren. Zo blijkt uit voornoemde werkinstructie dat ook een andere medische verklaring kan worden overgelegd. Van bewijsnood is derhalve geen sprake.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft naar het oordeel van de Staatssecretaris ten onrechte geoordeeld dat verweerder in de gelegenheid dient te worden gesteld om zijn stellingen met een onderzoeksrapport van het MAPP te onderbouwen.

Grief 2

- 4.7 De Staatssecretaris is van oordeel dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert nu daarin is overwogen dat een inhoudelijke beoordeling van het verzoek om bescherming op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn niet nodig is omdat de bescherming die dit artikel beoogt te bieden inhoudelijk geen andere bescherming behelst dan die in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw en voorts dat sprake moet zijn van een geloofwaardig asielrelaas.
- 4.8 Nu de voorzieningenrechter aansluiting heeft gezocht bij de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 21 november 2008 (AWB 08/30228), wijst de Staatssecretaris erop dat tegen deze uitspraak hoger beroep is ingesteld. Ter toelichting is een afschrift van het hogerberoepschrift van 22 december 2008 bijgesloten (*productie 2*). Zoals in dit hogerberoepschrift is aangegeven, is de strekking van artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn niet ruimer dan die van artikel 3 EVRM en artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw. Mitsdien is het oordeel dat de Staatssecretaris onvoldoende heeft gemotiveerd waartoe

verweerders beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn zou moeten leiden, onjuist.

- 4.9 Voorts is in dit hogerberoepschrift overwogen dat indien zou moeten worden geoordeeld dat artikel 15, aanhef en onder c van de Definitierichtlijn *wel iets meer of iets anders dan artikel 3 EVRM omvat, het belang van de geloofwaardigheid van het asielrelaas niet anders is geworden. Immers, de bewoordingen van artikel 15, aanhef onder c van de Definitierichtlijn zien op een ernstige en individuele bedreiging. Dit veronderstelt dat sprake moet zijn van een geloofwaardig asielrelaas.*
- 4.10 De voorzieningenrechter heeft gelet hierop het beroep ten onrechte gegrond verklaard.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerder tegen het besluit van 28 januari 2008 ingestelde beroep.

~~Den Haag, 13 januari 2009~~

~~Gemachtigde~~

mr. F. Boone,
Senior procesvertegenwoordiger

*Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 4172
telefax 070 - 779 4373*